

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyní Mgr. Markétou Jiráskovou ve věci žalobce **plk. Ing. I. [redacted] K. [redacted]**, narozeného [redacted], bytem [redacted], zastoupeného JUDr. Stanislavou Bednářovou, advokátkou se sídlem Těšnov 1163/5, 110 00 Praha 1, proti žalované **České republice – Ministerstvu spravedlnosti**, IČ 000 25 429, se sídlem Vyšehradská 427/16, 128 10 Praha 2, **o zaplacení 6,425.000,- Kč s příslušenstvím**

takto:

- I.** Žalovaná je **povinna** zaplatit žalobci [redacted]- Kč s 8,05 % úrokem z prodlení p.a. z částky [redacted]- Kč od 7. 3. 2014 do zaplacení a z částky [redacted]- Kč od 7. 3. 2014 do 21. 8. 2014, a to do patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II.** Ve zbývající části, kterou se žalobce po žalované domáhá zaplacení 6,300.000,- Kč s 8,05 % úrokem z prodlení p.a. z této částky od 7. 3. 2014 do zaplacení, se žaloba **zamítá**.
- III.** Žalovaná je **povinna** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení 35.150,50 Kč k rukám zástupkyně žalobce JUDr. Stanislavy Bednářové, advokátky se sídlem Těšnov 1163/5, 110 00 Praha 1, a to do patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Žalobce se svou žalobou ze dne 4. 4. 2014 nejprve domáhal, aby žalované byla uložena povinnost zaplatit žalobci 6,500.000,- Kč s 8,05 % úrokem z prodlení ročně od 7. 3. 2014 do zaplacení s odůvodněním, že usnesením Policie ČR, Útvaru pro odhalování korupce a finanční kriminality, Služby kriminální policie a vyšetřování ze dne 10. 8. 2007, ČTS: OKFK-54/7-2007 bylo zahájeno trestní stíhání žalobce pro trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 3 písm. b) spáchaného ve spolupachatelství podle § 9 odst. 2 trestního zákona s obviněným plk. Ing. P. Š. Usnesení žalobce převzal dne 13. 8. 2007. Následně provedla vojenská policie prohlídku jeho kanceláře na [redacted] a domovní prohlídku v jeho bydlišti, poté byl žalobce zadržen. Usnesením téhož policejního orgánu bylo dne 8. 4. 2008, ČTS: OKFK-120/TČ-2008-28 zahájeno trestní stíhání žalobce pro trestný čin porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1 trestního zákona a stejným policejním orgánem usnesením ze dne 16. 5. 2008, ČTS: OKFK-131/TČ-2008-28 bylo zahájeno trestní stíhání žalobce pro trestný čin porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákona. Žalobce byl zadržen v době [redacted], poté byl převezen do Prahy a do [redacted] byl v cele předběžného zadržení. Stížnosti žalobce proti usnesením o zahájení trestního stíhání byly zamítnuty jako nedůvodné. V listopadu 2008 podal návrh na zastavení trestního stíhání, učinil návrhy na doplnění vyšetřování, většina byla zamítnuta. V srpnu 2010 se vyjadřoval k obžalobě s poukazem, že není dáno ani zavinění z nedbalosti a nejedná se o trestné činy. Dne 30. 9. 2010 bylo zahájeno řízení u Městského soudu v Praze, následovalo osmnáct dnů hlavních líčení, nakonec rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 27. 3. 2013, sp. zn. 45T 6/2009, byl žalobce obžaloby zproštěn podle § 226 písm. b) trestního řádu. Rozsudek nabyl právní moci dne 19. 6. 2013. Žalobce byl obviněn ze závažných trestných činů, kterých se měl dopustit v souvislosti se svým služebním postavením na [redacted]. Na potvrzení své nevinny čekal nepřiměřeně dlouho, jeho trestní stíhání trvalo 5 let 10 měsíců a 9 dnů. Trestní stíhání mělo pro žalobce zásadní existenční význam a na jeho výsledku závisela jeho obživa. Stíhání trvalo nepřiměřeně dlouho a bylo řadu let medializováno s tím, že řada medializovaných informací šla nad rámec § 8a odst. 3 trestního řádu. Státem byl dlouhou dobu přidržen v postavení obviněného a obžalovaného z trestných činů. Žalobce byl příslušníkem [redacted] [redacted] od roku [redacted] trestním řízením byl dehonestován a dočasně byl zproštěn výkonu služby. Z pohledu zaměstnavatele ohrozil vážnost a důvěryhodnost ozbrojených sil bez ohledu na zásadu presumpce nevinny. Okolnost trestního stíhání a s ním spojený pracovní a společenský propad jej drtil a jeho rodinu též takovou měrou, že samotné zproštění obžaloby nemůže považovat za dosti učinění a dostatečné odškodnění újmy. Důsledky trestního stíhání a stresové životní události dosud přetrvávají. Medializace žalobce v tisku, v televizi a na různých internetových stránkách žalobce a rodinu hrubě poškodila. Dozorující státní zástupce únik informací popřel. Následně byla veřejnost informována v každých ranních zprávách na ČT24 o průběhu soudního jednání, kde byl žalobce prezentován v záběrech ze soudní síně. Trestním stíháním došlo k poškození jeho dobré pověsti profesní na národní i mezinárodní

úrovni, jeho kariéra v [redacted] byla zničena. Žalobce byl dočasně zproštěn výkonu služby od [redacted] do [redacted] a ani po pravomocném zprošťujícím rozsudku nebylo jisté jeho další působení v [redacted]. Jeho kariéra se zastavila na [redacted] let, nyní začíná tam, kde skončil při zahájení trestního stíhání. Ostudné obvinění a veřejný odsudek byl takového rázu, že řada jeho kolegů s ním nechtěla či se obávala stýkat na služební úrovni, nebo přímo dávali najevo opovržení. Kolegové, kteří se se žalobcem stýkali, byli upozorněni, že to není vhodné, stal se obskurní osobou. Na náhradu nemajetkové újmy za nezákonné trestní stíhání požaduje žalobce 3,000.000,- Kč. Trestní stíhání mělo dopad i na život jeho rodiny. [redacted]

[redacted] Na náhradu této nemajetkové újmy požaduje 1,000.000,- Kč. Po dobu dispozice byl základní plat žalobce snížen o 50 %, nepobíral odměny a nemohl vykonávat pohotovost. Žalobce tak přišel v důsledku trestního stíhání o částku [redacted] Kč. V době trestního stíhání měl [redacted]

[redacted]. V důsledku snížení platu byl nucen nedostatek finančních prostředků řešit [redacted]

[redacted]. Žalobce také nemohl poskytovat finanční podporu své [redacted]

[redacted] Žalobce tak požaduje nahradit nemajetkovou újmu za nemožnost zajištění přiměřené životní úrovně své rodiny ve výši 1,000.000,- Kč.

[redacted] požaduje náhradu nemajetkové ve výši 1,500.000,- Kč.

Žalovaná se k žalobě vyjádřila tak, že žalobce u ní dne 6. 9. 2013 uplatnil nárok na náhradu nemajetkové újmy ve výši 6,500.000,- Kč z důvodu v žalobě popsaných. Žalovaná zaplatila žalobci [redacted] Kč jako náhradu nemajetkové újmy způsobenou nezákonným rozhodnutím. Žalobce byl nejprve stíhán pro trestný čin podvodu, za který mu hrozilo uložení trestu odnětí svobody v sazbě od dvou do osmi let, následně byl skutek překvalifikován na trestný čin porušování povinností při správě cizího majetku, za který mu hrozilo uložení trestu odnětí svobody v sazbě od šesti měsíců do pěti let. Ze všech spoluobžalovaných byl žalobce tím, kterému tento trest hrozil nejméně s ohledem na jeho postavení ve skutcích kladených obžalovaným za vinu. Trestní stíhání žalobce trvalo 5 let a 10 měsíců, jednalo se o věc složitou, bylo vyslechnuto velké množství svědků, jak v přípravném řízení, tak i v řízení před soudem prvního stupně, zároveň byla provedena spousta listinných důkazů a domovních prohlídek a prohlídek jiných prostor u obžalovaných. Bylo prokázáno, že předmětné řízení bylo ve značném měřítku medializováno, neboť se jednalo o spáchání trestného činu souvisejícího s čerpáním prostředků veřejného rozpočtu. Na takovéto typy řízení je obecně

veřejností a médií nahlíženo nevraživě a odsouzeníhodně. Bylo též prokázáno, že uvedený čin měl být spáchán v souvislosti s výkonem povolání žalobce, když žalobce dal svým podpisem na daných dokumentech pokyn k plnění veřejného výdaje, aniž by dané operace skutečně uvedeným způsobem prověřil, a tímto způsobil značnou škodu. Tato skutečnost se stala v době, kdy byl pověřen [REDAKCE]

[REDAKCE] Do této pracovní pozice nastoupil žalobce dne [REDAKCE] s tím, že musel předpokládat a předvídat, co obnáší činnost na dané pozici. Žalobce mohl předvídat, že k podobným skutečnostem může kdykoli dojít, proto bylo v jeho zájmu taktéž těmito skutečnostem náležitě předcházet. Soud ve svém rozsudku ze dne 27. 3. 2013 sice zprostil žalobce obžaloby, avšak ne z důvodu, že se daný skutek vůbec nestal, či ho nespáchal právě žalobce, avšak dle zprošťujícího důvodu dle § 226 písm. b) trestního řádu, kdy se vyjádřil, že se skutek, kladený za vinu žalobci, skutečně stal, ovšem nebyl shledán úmysl žalobce ke spáchání tohoto skutku. Soud v odůvodnění rozsudku také vysvětluje postup, kterým bylo ve věci rozhodováno, a to tak, že bylo rozhodováno podle příznivější úpravy pro žalobce, tj. podle zákona č. 40/2009 Sb., nikoliv podle zákona č. 140/1961 Sb., na základě kterého bylo zahájeno trestní stíhání žalobce, kdy dle této starší úpravy stačila ke spáchání daného činu pouze nedbalostní forma zavinění. Bylo-li by tedy postupováno podle úpravy zákona č. 140/1961 Sb., byl by žalobce odsouzen za trestný čin spáchaný z nedbalosti. V souvislosti s trestním stíháním skutečně došlo ke zproštění žalobce výkonu služby, kdy byl dán do dispozice. Tvrzení žalobce, že díky tomu nemohl kariérně růst, je spekulativní, stejně tak i porovnávání se služebním vývojem kariéry generálmajora Ing. B. [REDAKCE] D. [REDAKCE]. Též je značně nadnesené hovořit o tomto skutku jako o prostředku k profesní a společenské likvidaci [REDAKCE], neboť soudem bylo prokázáno, že žalobce skutek dávaný mu za vinu skutečně spáchal, avšak subjektivní stránka trestného činu byla posouzena na základě příznivější právní úpravy pro žalobce. Žalobci by skutečně snížen plat o 50 %, avšak i po snížení plat dosahoval takové výše, že se nedá hovořit o finančním strádání rodiny.

[REDAKCE] je zveličené a není argumentem pro přiznání nemajetkové újmy, je běžnou praxí, že si studenti na vysokých školách příležitostně přivydělávají. Žalobce v původní žádosti o odškodnění uplatněné u žalované dne 6. 9. 2013 požadoval přiznání zadostiučinění ve výši 1,500.000,- Kč jako nemajetkovou újmu pro své rodinné příslušníky. Žalovaná se k tomuto nároku vyjádřila tak, že v této části žádost žalobce zamítla, neboť rodinní příslušníci nejsou podle § 7 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. účastníky řízení, v němž bylo vydáno nezákonné rozhodnutí. V žalobě pak žalobce svůj požadavek změnil tak, že tuto částku nepožadují rodinní příslušníci, ale žalobce sám. Tento nárok tedy nebyl u žalované vůbec uplatněn. Žalovaná navrhl žalobu zamítnout.

Podáním ze dne 16. 12. 2014 vzal žalobce svou žalobu částečně, co do požadavku na zaplacení částky [REDAKCE] Kč zpět z důvodu, že žalovaná mu tuto částku dne [REDAKCE] uhradila. Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 9. března 2015, č. j. 10C 93/2014-175, bylo řízení v této části zastaveno.

Z usnesení Policie České republiky, Útvar odhalování korupce a finanční kriminality, Služby kriminální policie a vyšetřování ze dne 10. 8. 2007, ČTS: OKFK-54/7-2007, ze stížnosti žalobce proti usnesení o zahájení trestního stíhání, z usnesení Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 6 ze dne 1. 10. 2007, sp. zn. 1ZT 469/2007 a z upozornění na změnu právní kvalifikace ze dne 19. 10. 2007 soud zjistil, že dne 10. 8. 2007 bylo zahájeno podle § 160 odst. 1 trestního řádu trestní stíhání plk. Ing. P. Š. a plk. gšt. Ing. L. K. jako obviněných z trestného činu podvodu formou spolupachatelství podle § 9 odst. 2 trestního zákona k § 250 odst. 1, 3 písm. b) trestního zákona, přičemž Ing. L. K. měl minimálně v jednom případě v roce 2005 podepsat jako příkazce operace – individuální příslib, že prověřil připravovanou operaci a následně po obdržení fiktivní faktury svým podpisem vydal pokyn k plnění veřejného výdaje ve výši 499.920,- Kč s tím, že oba jmenovaní měli způsobit škodu Ministerstvu obrany ve výši 2,845.881,- Kč s tím, že spolupachatelství obviněných vyplývá ze služebního postavení obviněných, kdy Ing. L. K. jako nadřízený Ing. P. Š. musel být informován o skutečnosti, že faktury odsouhlasené Ing. Š. jsou fiktivní. Proti usnesení o zahájení trestního stíhání podal žalobce stížnost, ve které uvedl, že zcela vylučuje, že by podepsal dokumenty předložené Ing. Š. s vědomím o jejich fiktivnosti. Stížnost žalobce proti usnesení o zahájení trestního stíhání byla zamítnuta usnesením Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 6 ze dne 1. 10. 2007, sp. zn. 1Zt 469/2007. Dne 19. 10. 2007 byl žalobce upozorněn policejním orgánem na změnu právní kvalifikace s tím, že jeho jednání uvedené v usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 10. 8. 2007 bude právně posouzené jako trestný čin porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1 trestního zákona. Zároveň byl upozorněn, že pominuly důvody jeho nutné obhajoby.

Z protokolu o provedení prohlídky jiných prostor a pozemků ze dne [redacted] soud zjistil, že byla provedena prohlídka [redacted]. Prohlídky byli mimo jiné přítomni Ing. L. K. a L. K. narozen [redacted]. Téhož dne proběhla domovní prohlídka v bytové jednotce [redacted]. Prohlídky se účastnil též L. K. narozen [redacted].

Z rozkazu Ministryně obrany ČR Vlasty Parkanové č. 143 ze dne 17. 8. 2007 soud zjistil, že bylo rozhodnuto, že se plukovník gšt. Ing. L. K., zástupce ředitele Sekce rozvoje druhů sil – Operační sekce Ministerstva obrany, dočasně zprošťuje výkonu služby a současně se určuje do dispozice náčelníka Generálního štábu AČR. Po dobu dispozice je nadřízeným vojáka náčelník Generálního štábu AČR, místem výkonu služby se stanoví [redacted].

Z oznámení Národního bezpečnostního úřadu ze dne [redacted] č.j. 96524/2007-NBÚ/P, soud zjistil, že žalobci bylo sděleno, že bylo zahájeno řízení podle § 101 zákona č. 412/2005 Sb. o zrušení platnosti osvědčení fyzické osoby pro styk s utajovanými informacemi Přísně tajnými č. [redacted] vydaného dne [redacted]. Po dobu uvedeného řízení zůstává uvedená veřejná listina v platnosti.

Ze žádosti žalobce ze dne 8. 1. 2008 soud zjistil, že žalobce se obrátil na Městské státní zastupitelství v Praze se žádostí o výkon dohledu podle zákona č. 283/1993 Sb. nad postupem Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 6 při vyřizování věci vedené pod sp. zn. 1ZT 469/2007 s tím, že státní zástupce obvodního státního zastupitelství dne 11. 12. 2007 zamítl stížnost žalobce s tím, že se jedná o rozhodnutí nezákonné a zřejmě bylo učiněno věcně nepřislušným státním zástupcem. Byla porušována práva žalobce na řádné objasnění věci, Ing. K. se cítí nevinen. Z dopisu Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 7. 2. 2008, č.j. KZT 58/2008-24 soud zjistil, že žalobci bylo odpovězeno na jeho podnět tak, že státní zástupce zamítl stížnost žalobce do usnesení o zahájení trestního stíhání, ještě ten den však uložil policejnímu orgánu upozornit obviněného na změnu právní kvalifikace. Státní zástupce konal v souladu s platnou právní úpravou. Důvodné jsou námitky žalobce v tom, že může podat stížnost proti každému usnesení policejního orgánu. Zamítnutí jeho stížnosti proti usnesení policejního orgánu, kterým byla jeho věc vyloučena ze společného řízení s dalším obviněným pro nepřípustnost, nebylo správné. Z věcného hlediska však nebylo důvodu vyhovět takové stížnosti, neboť vyloučení žalobce ze společného řízení bylo vedeno zcela jasným a pro něho výhodným záměrem neprotahovat jeho trestní stíhání, kdy již jeho vztah k dalšímu obviněnému nebyl kvalifikován jako spolupachatelství. Toto pochybení však nezpochybňuje zákonnost a odůvodněnost trestního stíhání žalobce a nijak se neodrazilo negativně na jeho uplatňování obhajoby, podnět byl odložen.

Z projevu Ministryně obrany ČR Vlasty Parkanové ze dne 24. 1. 2008 soud zjistil, že ministryně obrany na velitelském shromáždění uvedla mimo jiné, že se chce vyjádřit k článkům o trestné činnosti na Sekci rozvoje druhů sil Generálního štábu, které uveřejnila média. Mohla by polemizovat se zkrácenými údaji v článcích nebo s konkrétními titulky, nicméně došlo k jednání, které hrubě poškodilo Armádu České republiky nejen z hlediska finančního, ale i z hlediska hodnověrnosti a dobrého jména. Zatím jsou stíháni dva lidé, kteří podle dosavadních zjištění založili z výnosů trestné činnosti systém, ve kterém si někteří příslušníci armády pořizovali z veřejných prostředků zboží pro svou osobní spotřebu. Jednání těchto lidí považuje za zásadní lidské a profesní selhání.

Z rozkazu Ministryně obrany ČR Vlasty Parkanové č. 23 ze dne 25. 2. 2008 soud zjistil, že žalobce byl od 1. 3. 2008 určen do dispozice ředitele Krajského vojenského velitelství [redacted], Krajské vojenské velitelství [redacted].

Z kupní smlouvy ze dne [redacted] soud zjistil, že manželé Ing. L. K. a S. K. jako prodávající uzavřeli s H. K. jako kupujícím kupní smlouvu, jejímž předmětem bylo [redacted].

Z usnesení Policie ČR, Útvar odhalování korupce a finanční kriminality, Služby kriminální policie a vyšetřování ze dne 8. 4. 2008, č.j.: OKFK-120/TČ-2008-28 a ze stížnosti žalobce proti usnesení o zahájení trestního stíhání soud zjistil, že dne 8. 4. 2008 bylo podle § 160 odst. 1 trestního řádu zahájeno trestní stíhání žalobce jako obviněného z trestného činu porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1 trestního zákona, kterého

se měl dopustit tím, že jako příslušník Armády České republiky potvrdil ve dvou případech jako příkazce operace individuální příslib na záznamu o provedení předběžné kontroly při decentrálním nabývání majetku, provedení prací a nákupu služeb – permanentních vstupenek do sportovního zařízení, kdy potvrdil, že prověřil připravovanou operaci a vydal pokyn k plnění veřejného výdaje, a to k proplacení dvou faktur firmy TC Radonice, s.r.o. ve výši 150.000,- Kč na nákup třiceti kusů permanentek, a ve výši 150.000,- Kč na nákup též třiceti kusů permanentek, ačkoliv k objednanému požadovanému nákupu služby nedošlo, neboť tenisová hala TC Radonice, s.r.o. nebyla využívána a pro potřeby příslušníků již byly nakoupeny permanentky na tenisovou halu u společnosti Michal Vecko – Bendvik. Proti usnesení o zahájení trestního stíhání podal žalobce stížnost, ve které uvedl, že se ke skutku vyjadřoval jak před orgánem vojenské policie, tak i před komisí určené rozkazem velitele, kde komise dospěla k závěru, že škoda byla způsobena nezákonným jednáním Ing. Š. [redacted] který žalobce, brigádního generála P. [redacted] a pplk. R. [redacted] úmyslně uvedl v omyl a je tedy za úmyslně způsobenou škodu i zodpovědný. Komise také konstatovala, že jednání Ing. Š. [redacted] bylo částečně způsobeno nedbalostním jednáním brigádního generála P. [redacted] pplk. K. [redacted] a pplk. R. [redacted] kteří byli Ing. Š. [redacted] uvedeni v omyl. Žalobce nemohl vědět, ani předpokládat, že se jedná o předstíraný nákup. Rádné provedení operace z jeho strany by při následně zjištěném kriminálním jednání Ing. Š. [redacted] předpokládalo, že by veškeré úkony provedl sám osobně.

Z usnesení Policie ČR, Útvar odhalování korupce a finanční kriminality, Služby kriminální policie a vyšetřování ze dne 16. 5. 2008, č.j. OKFK-131/TC-2008-28, ze stížnosti žalobce proti usnesení o zahájení trestního stíhání a z usnesení Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 9. 6. 2008, sp. zn. 1KZV 269/2007 soud zjistil, že dne 16. 5. 2008 bylo podle § 160 odst. 1 trestního řádu zahájeno trestní stíhání žalobce jako obviněného z trestného činu porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákona, kterého se měl dopustit tím, že jako příslušník Armády České republiky potvrdil dne 6. 12. 2006 jako příkazce operace individuální příslib na záznamu o provedení předběžné kontroly při decentrálním nabývání majetku, provedení prací a nákupu služeb – renovace tonerů, kdy potvrdil, že prověřil připravovanou operaci a vydal pokyn k plnění veřejného výdaje k proplacení faktury dodavatele TOP SERVIS s.r.o. na částku 500.000,- Kč, ačkoli k objednanému nákupu služby nedošlo. Proti usnesení o zahájení trestního stíhání podal žalobce stížnost, ve které uvedl, že nemůže posoudit pravost faktury včetně autentičnosti jeho podpisů, neboť dosud nebyl vyslechnut, ani požádán o vysvětlení. Stížnosti žalobce byly usnesením Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 9. 6. 2008, sp. zn. 1KZV 269/2007, zamítnuty jako nedůvodné. V odůvodnění usnesení státního zástupce uvedl, že trestní stíhání obviněného Ing. Š. [redacted] pro podvod nevyklučuje trestní stíhání obviněného žalobce pro porušení povinnosti při správě cizího majetku, právě naopak porušení zákonných povinností péče o majetek Armády ČR ze strany obviněného žalobce bylo jednou z okolností, díky nimž k trestnému činu podvodu ze strany Ing. Š. [redacted] vůbec mohlo dojít. Státní zástupce též uvedl, že lze stěží uvěřit obviněnému, že jej nijak neupoutalo, že armáda vydává částku převyšující čtvrt milionu korun na nákup permanentních vstupenek na tenis či částku půl milionu korun na nákup tonerů pro jeden jediný útvar Ministerstva obrany ČR.

Z detailu obchodu u [REDACTED] soud zjistil, že Ing. I. [REDACTED] K. [REDACTED] jako majitel [REDACTED].

Z novinových článků soud zjistil, že dne [REDACTED] byl v deníku [REDACTED] uveřejněn článek „ [REDACTED] “ s tím, že státní zastupitelství podalo obžalobu na tři bývalé vysoké důstojníky Generálního štábu Armády ČR kvůli černému kontu, z něhož si část armádních špiček nechala platit luxusní dovolené či pořízení sportovního vybavení. Jedná se o P. [REDACTED] Š. [REDACTED], údajného správce černého konta, L. [REDACTED] K. [REDACTED], který měl používání krýt, a I. [REDACTED] Z. [REDACTED]. Čerpání mělo probíhat v letech 2002 – 2007 a škoda dosáhla zhruba 7 milionů korun, jak sdělil televizi mluvčí protikorupční policie R. [REDACTED] S. [REDACTED]. Dne [REDACTED] byl na [REDACTED] uveřejněn článek „ [REDACTED] “ [REDACTED]. V článku je uvedeno, že jsou obžalováni tři bývalí důstojníci [REDACTED] Z. [REDACTED], P. [REDACTED] Š. [REDACTED] a I. [REDACTED] K. [REDACTED]. Z fondu si někteří vysocí důstojníci údajně nechali platit nejen dovolené, ale třeba i luxusní slipy. Mluvčí Městského soudu v Praze sdělila, že muži jsou obžalováni z trestného činu porušování povinnosti při správě cizího majetku, jeden navíc z trestného činu podvodu. Černé fondy vznikaly tak, že generální štáb platil firmám, s nimiž byl domluvený, za neexistující zboží. Dne [REDACTED] byl v deníku [REDACTED] zveřejněn článek s titulkem „ [REDACTED] “, ve kterém je uvedeno, že na Generálním štábu České armády vznikaly obrovské černé fondy, z podvodně získaných 17,5 milionů korun se pořádaly opulentní večírky, rozdávaly luxusní dary a kupovala vybava pro důstojníky a generály, nebo se platila i dovolená v Tichomoří. V článku je jmenován P. [REDACTED] Š. [REDACTED], vedoucí oddělení ekonomické sekce. Kriminalisté sdělili, že Š. [REDACTED] vzal všechnu vinu na sebe, zřejmě v naději, že se o něj generálové za dlouholeté dobré služby po odpykání trestu postarají. V deníku [REDACTED] byl dne [REDACTED] publikován článek „ [REDACTED] “, ve kterém je uvedeno, že ministryně obrany Vlasta Parkanová nezvykle tvrdě zkritizovala praktiky vojáků z generálního štábu, které policie viní z finančních machinací. Policie obvinila P. [REDACTED] Š. [REDACTED], podle informací je vyšetřován též jeho nadřízený L. [REDACTED] K. [REDACTED].

Ze žádosti žalobce ze dne 15. 6. 2010 a ze sdělení Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 17. 6. 2010 soud zjistil, že žalobce požádal Městské státní zastupitelství v Praze v reakci na zprávu odvysílanou televizí [REDACTED] dne [REDACTED] kterou pak převzaly další sdělovací prostředky, o sdělení kdo a v jakém rozsahu o této trestní věci podal informace podle § 8a odst. 3 trestního řádu. Městské státní zastupitelství v Praze dopisem ze dne 17. 6. 2010 sdělilo žalobci, že informace o trestním řízení vedeném proti žalobci poskytovalo pouze a jedině z úřední činnosti nadřízenému Vrchnímu státnímu zastupitelství v Praze, a to v rámci výkonu dohledu dle § 12d zákona o státním zastupitelství. Jednoznačně a v plném rozsahu vylučuje, že by původcem informací, které uvádí žalobce, bylo zdejší státní zastupitelství.

Z kupní smlouvy ze dne [REDACTED] soud zjistil, že manželé Ing. L. [REDACTED] K. [REDACTED] a S. [REDACTED] K. [REDACTED] jako prodávající a manželé M. [REDACTED] Č. [REDACTED] a I. [REDACTED] Č. [REDACTED] jako kupující uzavřeli kupní smlouvu, jejímž předmětem byl [REDACTED]. Z kupní smlouvy ze dne [REDACTED] soud zjistil, že manželé Ing. L. [REDACTED] K. [REDACTED] a S. [REDACTED] K. [REDACTED] jako prodávající

uzavřeli s P [redacted] P [redacted] a E [redacted] F [redacted] jako kupujícími kupní smlouvu, jejímž předmětem byla [redacted]

Ze spisu Městského soudu v Praze, sp. zn. 45T 6/2009 soud zjistil, že usnesením policejního orgánu ze dne 10. 8. 2007, ČTS: OKFK-54/7-2007 bylo zahájeno trestní stíhání proti plk. Ing. P [redacted] Š [redacted] a plk. gšt. Ing. I [redacted] K [redacted] jako obviněným z trestného činu podvodu formou spolupachatelství podle § 9 odst. 2 trestního zákona k § 250 odst. 1, 3 pís. b) trestního zákona. Dne 19. 10. 2007 byl I [redacted] K [redacted] upozorněn na změnu právní kvalifikace s tím, že jednání popsané v usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 10. 8. 2007 bude nadále posuzováno jako trestní čin porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1 trestního zákona. Usnesením policejního orgánu ze dne 8. 4. 2008, č.j. OKFK-120/TČ-2008-28 bylo zahájeno trestní stíhání žalobce jako obviněného z trestného činu porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1 trestního zákona a usnesením policejního orgánu ze dne 16. 5. 2008, č.j. OKFK-131/TČ-2008-28 bylo zahájeno trestní stíhání L [redacted] K [redacted] jako obviněného z trestného činu porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákona. V mezidobí bylo zahajováno trestní stíhání několikrát proti Ing. P [redacted] Š [redacted] a následně proti Ing. I [redacted] Z [redacted]. Dne 14. 11. 2007 byla policejním orgánem vyloučena ze společného trestního řízení vedeného proti obviněným Ing. P [redacted] Š [redacted] a Ing. I [redacted] K [redacted] trestní věc obviněného Ing. L [redacted] K [redacted] k samostatnému projednání a rozhodnutí z důvodu urychlení trestního řízení. Proti tomuto usnesení podal L [redacted] K [redacted] stížnost, která byla Obvodním státním zastupitelstvím pro Prahu 6 v prosinci 2007 zamítnuta, protože není přípustná. V říjnu 2007 podal L [redacted] K [redacted] žádost o přezkoumání postupu policejního orgánu, byly podány i stížnosti proti usnesení o zahájení trestního stíhání, které byly usnesením Městského státního zastupitelství v Praze zamítnuty. Dne 13. 8. 2007 byl sepsán protokol o zadržení obviněného L [redacted] K [redacted] z důvodu jeho přepravy k výslechu. Dne 14. 8. 2007 dal obvodní státní zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 6 pokyn, aby byl Ing. L [redacted] K [redacted] ihned propuštěn ze zadržení. Dne [redacted] byla provedena prohlídka jiných prostor a pozemků Ing. L [redacted] K [redacted] a to v kanceláři v budově [redacted]. Dne [redacted] byla provedena domovní prohlídka v bytové jednotce [redacted] a dne [redacted] prohlídka [redacted]. V prosinci 2007 bylo podáno odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická počítačová expertiza, dále odborné vyjádření Hlavního velitelství vojenské policie, Oddělení kriminalistické techniky a expertiz Praha, další odborné vyjádření bylo podáno též Odborem kriminalistické techniky a expertiz Policie ČR Správy západočeského kraje. V průběhu vyšetřování byl vyslechnut obviněný K [redacted], Š [redacted] a Z [redacted] byli vyslýcháni svědkové B [redacted], K [redacted], P [redacted], T [redacted], B [redacted], K [redacted], M [redacted], R [redacted], S [redacted], Š [redacted], N [redacted], S [redacted], B [redacted], Č [redacted], D [redacted], Ď [redacted], E [redacted], H [redacted], H [redacted], K [redacted], K [redacted], L [redacted], M [redacted], P [redacted], P [redacted], P [redacted], R [redacted], R [redacted], Š [redacted], Š [redacted], Š [redacted], V [redacted], Z [redacted], Z [redacted], Z [redacted] byla prováděna dožádání Ekonomické sekce, Sekce správy majetku Vojenského úřadu pro právní zastupování, byly zakládány faktury, smlouvy o dílo, dodací listy, vnitřní rozkazy, knihy odměn a darů, bylo prováděno dožádání, bylo vyhodnocováno PC Š [redacted] a jeho emailové schránky, byly párovány faktury

s objednávkami a se skutečně dodaným materiálem, byly zakládány výnosy Ministerstva obrany, odborné směrnice, organizační řád Ministerstva obrany, zvláštní rozkazy náčelníka Operační sekce, vnitřní rozkazy ředitele Sekce rozvoje druhu sil, Operační sekce MO, záznamy o odměnách a trestech, výpisy z obchodních rejstříků a osobní materiály. Městské státní zastupitelství v Praze vrátilo dne 12. 1. 2009 věc k došetření Policii České republiky, dále byly zakládány faktury a vnitřní rozkazy náčelníka Operační sekce GŠ a seznamy datových nosičů s odborným vyjádřením z oboru výpočetní techniky. Dne 26. 2. 2009 byla podána obžaloba k Městskému soudu v Praze proti obviněným Ing. P. Š., Ing. L. K. a Ing. I. Z. Předseda Městského soudu v Praze v srpnu 2009 prodloužil předsedkyni senátu 45T lhůtu k nařízení hlavního líčení do 31. 1. 2010, důvodem byla složitost a rozsah věci. Městský soud v Praze v neveřejném zasedání dne 22. 1. 2010 rozhodl tak, že se věc obviněných vrací státnímu zástupci k došetření. Městské státní zastupitelství v Praze podalo v únoru 2010 stížnost proti usnesení. V únoru 2010 byl spis předložen Vrchnímu soudu v Praze, který v neveřejném zasedání dne 22. 4. 2010 napadené rozhodnutí soudu zrušil a soudu prvního stupně uložil, aby o věci znovu jednal a rozhodl. Hlavní líčení bylo nařízeno na den 6. – 7. 9. 2010, hlavní líčení bylo odročeno na den 30. 9. – 1. 10. 2010 z důvodu neúčasti obhájce obžalovaného Z. Dne 30. 9. 2010 byla přednesena obžaloba, byl vyslechnut obžalovaný Ing. P. Š., provedeny listinné důkazy, v hlavním líčení bylo pokračováno dne 1. 10. 2010, kdy bylo pokračováno ve výslechu obžalovaného Ing. P. Š., poté byl vyslýchán obžalovaný Ing. I. K. a Ing. I. Z. Hlavní líčení bylo odročeno na dny 2. – 3. 12. 2010. V mezidobí byly zakládány do spisu další důkazní návrhy. Při hlavním líčení dne 21. 2. 2011 byl vyslechnut svědek J. K., R. P., Z. P., K., M. S., R. R. Hlavní líčení bylo přerušeno do 22. 2. 2011, kdy byli vyslýcháni svědkové V. Š., R. B., V. S., M., Č., J., E. Hlavní líčení bylo odročeno na 21. – 22. 4. 2011. V mezidobí byly zakládány do spisu listinné důkazy. Při hlavním líčení dne 21. 4. 2011 byl vyslechnut svědek J. T., A., V. Ing. M., M., J., B., J., M. Dne 22. 4. 2011 byli vyslechnuti svědkové Z. P., Ing. K., R., S., Š. Ing. P. Š., Ing. B., D. Hlavní líčení bylo odročeno na 27. června 2011. Do spisu byly zakládány listinné důkazy týkající se dodaného zboží. Při hlavním líčení dne 27. 6. 2011 byli vyslýcháni svědkové P. Š., Ing. J., J. Ing. J., R. Hlavní líčení bylo odročeno na 3. 10. 2011. Byly opět zakládány faktury, jiné listinné důkazy. Při hlavním líčení dne 3. 10. 2011 byli vyslechnuti svědkové Ing. J., P., Ing. R., H., Bc. Š., S. Ing. P. Š. (obžalovaný). Bylo odročeno na neurčito z důvodu příbrání znalce z oboru ekonomika. Znalecký posudek byl vypracován v květnu 2012, byl rozeslán obžalovaným a státnímu zástupci a hlavní líčení nařízeno na 14. – 15. 5. 2012. Při hlavním líčení dne 28. 6. 2012 byl vyslechnut obžalovaný Ing. P. Š., Ing. K. neměl námitek ke znaleckému posudku, respektive se k němu nevyjadřoval, pouze obžalovaný Ing. I. Z. Hlavní líčení odročeno na 6. – 7. 9. 2012. Při hlavním líčení dne 6. 9. 2012 byl vyslechnut obžalovaný Š., byly čteny listinné důkazy, ke kterým se obžalovaní vyjadřovali. Dne 7. 9. 2012 při hlavním líčení byly čteny listinné důkazy, byl vyslechnut obžalovaný I. Z. Hlavní líčení odročeno na 22. – 26. 10. 2012. V mezidobí byly do spisu zakládány další listinné důkazy. Při hlavním líčení dne 22. 10. 2012 byl vyslechnut svědek Ing. P., P. Při hlavním líčení dne 23. 10.

2012 byl vyslechnut znalec Pavel Berger. Byl vyslechnut obžalovaný Ing. P. Š. Hlavní líčení odročeno na listopad a prosinec 2012. V mezidobí byly do spisu zakládány další listinné důkazy, doručovány omluvy svědků a v listopadu 2012 též dodatek ke znaleckému posudku, rozhodnutí jiných soudů v civilních i trestních věcech a rozhodnutí v řízeních zahájených finančním úřadem. Při hlavním líčení dne 22. 11. 2012 byl vyslechnut svědek R. P., JUDr. J. M. Při hlavním líčení 23. 11. 2012 byl vyslechnut svědek J. R., Ing. V. H., Ing. P. B., L. K. Hlavní líčení odročeno na prosinec 2012, hlavní líčení se konalo dne 6. 2. 2013, byli vyslechnuti svědkové R. R., JUDr. Ing. P. B., byly provedeny listinné důkazy, hlavní líčení odročeno na únor 2013. Do spisu byl založen základní řád ozbrojených sil ČR. Při hlavním líčení dne 26. 2. 2013 byl vyslechnut svědek P. P., R. P., promítalo se DVD, prováděny listinné důkazy, byl vyslýchán obžalovaný P. Š. Jednání odročeno na 18. 3. 2013, byla podávána odborná vyjádření, zakládány rozsudky v civilních věcech, opis z evidence rejstříku trestů (žalobce bez záznamu o odsouzení). Při hlavním líčení dne 18. 3. 2013 byly prováděny listinné důkazy, byly předneseny závěrečné řeči, hlavní líčení bylo odročeno za účelem porady senátu na 27. 3. 2013, při kterém byl vyhlášen rozsudek, kterým byl Ing. P. Š. a Ing. I. Z. uznáni vinnými, obžalovaný Ing. P. Š. z trestného činu porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1, odst. 3 trestního zákona a trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 3 písm. b) trestního zákona a obžalovaný Ing. I. Z. pro přečin porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoník. Ing. L. K. byl zproštěn obžaloby podle § 226 písm. b) trestního řádu, ve vztahu k Ing. L. K. nabyl rozsudek právní moci dne 19. 6. 2013. Z odůvodnění rozsudku vyplývá, že obžalovaný Ing. K. popřel, že by věděl o tom, že na místo renovace tonerů jsou odebrány jiné věci, poukázal na okolnost, že jako zástupce ředitele se musel při podpisu dokumentu spolehnout na odborný aparát, nebylo v jeho silách všechno kontrolovat. Pokud jde o skutky – dílčí útoky uvedené pod body 1 a 3 je nepochybné, že obžalovaný podepsal jako příkazce operace, ve kterých potvrdil, že tato operace byla prověřena ve smyslu zákonných ustanovení. Tyto záznamy o provedení předběžných kontrol byly opatřeny i podpisy správce rozpočtu, který potvrdil, že připravenou operaci prověřil, nelze tak přehlédnout roli, kterou ve věci sehrál správce rozpočtu major E. který svou nečinností a vlastně krytím těchto finančních operací, ohledně nichž měl pochybnosti, de facto znemožnil, aby trestná činnost obžalovaného Ing. Š. byla odhalena podstatně dříve. S ohledem na frekvenci podpisů nelze dovodit, že obžalovaný K. mohl být srozuměn s tím, že se jedná o doklady, jež jsou nepravdivé, když navíc měl k dispozici kladné vyjádření správce rozpočtu. Soud tak dospěl k závěru, že v daném případě není dána subjektivní stránka zavinění obžalovaného ve formě úmyslu, který je zákonným znakem trestného činu podle § 255 trestního zákona. V úvahu by přicházela právní kvalifikace trestného činu porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255a trestního zákona v nedbalostní formě. Soud se zbýval otázkou s ohledem na trestní zákoník č. 40/2009 Sb., podle jakého zákona jednání obžalovaného posuzovat. Trestný čin porušení povinnosti při správě cizího majetku z nedbalosti je nově formulován v § 221 odst. 1 trestního zákoníku, přičemž zákonným znakem tohoto trestného činu je zavinění ve formě hrubé nedbalosti. Soud se proto zabýval otázkou, která z obou právních úprav je pro obžalovaného Ing. K. příznivější a dospěl k závěru, že příznivější je úprava podle nového trestního zákoníku, která přísněji vymezuje

míru zavinění. U obžalovaného tento vyšší stupeň intenzity nedbalosti shledán nebyl. Pokud jde o skutek pod bodem 2 (nákup permanentních vstupenek do TC RADONICE), pak ten není trestným činem.

Z personálního rozkazu Ministerstva obrany ze dne 26. 6. 2013 soud zjistil, že Ministr obrany ČR Vlastimil Pícek vydal rozkaz, že žalobce v dispozici, protože byl dočasně zproštěn výkonu služby, se dnem [REDAKCE] určuje do dispozice ředitele Krajského vojenského velitelství [REDAKCE]. Zároveň bylo zrušeno dočasné zproštění výkonu služby od [REDAKCE] do [REDAKCE], které mu bylo uloženo personálními rozkazy ministryně obrany, neboť podezření ze spáchání z trestného činu se neprokázalo. Zároveň bylo rozhodnuto, že podle § 67 odst. 3 zákona o vojácích z povolání č. 221/1999 Sb. náleží jmenovanému rozdí, o který byl plat krácen po dobu dočasného zproštění výkonu služby.

Z personálního rozkazu ředitele Agentury personalistiky AČR ze dne 27. 6. 2013 soud zjistil, že žalobce byl dnem [REDAKCE] přeložen do podřízenosti jiného služebního orgánu ve stejném místě výkonu služby a současně byl služebně zařazen na systemizované místo ředitel odboru rozvoje přípravy vojsk Sekce rozvoje a plánování schopností Ministerstva obrany.

Ze záznamu o pohovoru se žalobcem a šéfem Sekce rozvoje a plánování schopností MO ze dne 12. 2. 2014 soud zjistil, že žalobce bude od [REDAKCE] služebně zařazen na místo zástupce ředitele Sekce rozvoje a plánování schopností Ministerstva obrany do platové třídy [REDAKCE] s tím, že splňuje stanovený stupeň utajení [REDAKCE] dle osvědčení NBÚ ze dne [REDAKCE]. Doba trvání služebního poměru je stanovena do [REDAKCE]. Z personálního rozkazu Ministerstva obrany ze dne 7. 3. 2014 soud zjistil, že Ministr obrany ČR Martin Stropnický vydal rozkaz, že žalobce se na uvedené místo služebně zařazuje od [REDAKCE].

Ze záznamu o průběhu služby soud zjistil, že žalobce byl přijat do služebního poměru vojáka z povolání dne [REDAKCE] v průběhu [REDAKCE]. Od roku [REDAKCE] do roku [REDAKCE] získal [REDAKCE]. Z potvrzení mzdové účtárny ze dne [REDAKCE] soud zjistil, že žalobce v roce [REDAKCE] - [REDAKCE] pobíral [REDAKCE]. Za pracovní pohotovost ve stejném období mu byla vyplacena odměna ve výši [REDAKCE] Kč.

Z porovnání kariéry generálmajora Ing. B. [REDAKCE] D. [REDAKCE] s kariérou žalobce soud zjistil, že Ing. B. [REDAKCE] D. [REDAKCE] vystudoval [REDAKCE].

Žalobce vystudoval [REDAKCE].

Oba hovoří [REDAKCE] jazykem. Ing. B. [REDAKCE] D. [REDAKCE] nastoupil do praxe v roce [REDAKCE] jako [REDAKCE], dále byl [REDAKCE].

[REDACTED]

Z uplatnění nároku ze dne 12. 8. 2013 soud zjistil, že žalobce uplatnil u žalované dne 6. 9. 2013 nárok na zadostiučinění za způsobenou nemajetkovou újmu v důsledku jeho trestního stíhání v celkové výši 6,500.000,- Kč. Jednak požadoval 3,000.000,- Kč za poškození jeho dobré pověsti profesní na [REDACTED] a za zničení kariéry, dále 1,000.000,- Kč za poškození osobní pověsti žalobce i jeho rodinných příslušníků, 1,000.000,- Kč za finanční strádání rodiny, za pocity viny a osobního selhání a 1,500.000,- Kč za zhoršení zdravotního stavu rodinných příslušníků. Z dopisu žalované ze dne 5. 3. 2014 soud zjistil, že žalovaná sdělila žalobci, že nevyhoví jeho požadavku na náhradu nemajetkové újmy ve výši 1,500.000,- Kč, která je požadována za horšení zdravotního stavu rodinných příslušníků s odkazem na § 7 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. Ze stanoviska žalované ze dne 19. 8. 2014 soud zjistil, že žalovaná konstatovala, že v dané věci bylo vydáno nezákonné rozhodnutí ve smyslu § 8 zákona č. 82/1998 Sb., kterými jsou usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 10. 8. 2007, 8. 4. 2008 a 16. 5. 2008. Přiznala též žalobci zadostiučinění za nemajetkovou újmu ve výši 75.000,- Kč.

Žalobce při své účastnické výpovědi uvedl, že dne [REDACTED] byl zadržen a převezen vojenskou policií na služebnu do [REDACTED], kde žalobce z minulosti všichni znali a kde byl vyslechnut. Z důvodu trestního stíhání byl dán do dispozice, což mimo jiné znamenalo, že ho úkolovali i lidé, kteří dříve byli jeho podřízenými, a byla mu vyplácena pouze [REDACTED] % složka platu bez nároku na odměny. Národní bezpečnostní úřad mu pozastavil platnost [REDACTED], dalších jednání se tak nemohl účastnit, a když se zahraniční partneři dozvěděli, že je v dispozici, setkalo se to s negativním ohlasem. [REDACTED]

Zůstali mu skalní přátelé, někteří přátelé, kteří se s ním stýkali, tak jim to bylo následně vytčeno a byli dotazováni jak to, že se s ním setkávají.

Svěděk J. [REDACTED] B. [REDACTED] při své svědecké výpovědi uvedl, že se se žalobcem blíže seznámil v [REDACTED] kdy se vrátil [REDACTED] a žalobce byl jeho zástupcem. Pamatuje si projev Vlasty Parkanové, která uvedla, že by mělo dojít k vyčištění tohoto prostředí od praktik, které tam být neměly. Z projevu bylo naprosto zřejmé všem

zúčastněným, koho se to týká, neboť to probíhalo i v médiích a hýbalo to generálním štábem. Když je někdo dán do dispozice, tak to má na vojáka z povolání obrovský dopad. Žalobce byl v generální funkci, kterých je v České republice jen asi dvacet nebo dvacet dva a došlo tím k velkému zásahu nejenom do jeho kariérního, ale i osobního života. Pobírá se tam asi pouze [REDACTED] % příjmů, u žalobce se též v určité době předpokládalo jeho povýšení. Možná by mohl dosáhnout nějaké významnější pozice, pokud by nebyl trestně stíhán, třeba by mohl vykonávat i zástupce náčelníka generálního štábu, jako Ing. B. [REDACTED] D. [REDACTED]

Svěděk O. [REDACTED] D. [REDACTED] při své svědecké výpovědi uvedl, že nastoupil v roce [REDACTED] na generální štáb do operační sekce. V roce [REDACTED] nebo [REDACTED] tam nastoupil žalobce jako zástupce ředitele a svědek byl jeho podřízeným, v podstatě i v současné době je opět jeho podřízeným. Poté, kdy byl žalobce obviněn a byl dán do dispozice a přesunut na krajské vojenské velitelství, tak se s ním svědek jednou za měsíc nebo za dva setkával, neboť lidé se od něho odvrátili, ale on nikoliv. V armádě jsou vztahy nadřízenosti a podřízenosti a poté, co se v médiích objeví vaše jméno a fotka, tak už ani nemusíte chodit do práce, neboť s vámi nikdo nechce mít kontakt. Poté, co dojde i k přesunu na jiné místo, tak to je v podstatě v armádě ortel smrti. Dispozice znamená krácení platu a žádné odměny, je to likvidace kariéry schopného důstojníka. Žalobce byl jeden z významných a schopných důstojníků, pracoval na pozici, která umožňuje být generálem v budoucnu, je to plánovaná hodnost. Žalobce měl syny, kteří byli [REDACTED] neboť je žalobce nemohl financovat. Žalobce bydlel ve [REDACTED] musel [REDACTED]

Svěděk J. [REDACTED] D. [REDACTED] při své svědecké výpovědi uvedl, že žalobce zná z práce, svědek tam působil jako [REDACTED], žalobce zná i ze sportovních aktivit, žalobce byl jeho nadřízený. Trestní stíhání žalobce poškodilo jako vojáka plukovníka, on měl vysoké ambice a měl, jak se říká, našlápnuto. Toto ho srazilo k zemi jak v rovině psychické, tak pracovní i osobní. Pokud je někdo dán do dispozice, tak to je velký problém, jedná se o sesazení z místa, jde se o dva až tři stupně níž, má to dopad na psychiku i finance, člověk je dán do jiného režimu a strádá, neví, co s ním bude, což je nejhorší. Žalobce byl rovný a pracovitý člověk, svědek měl k němu blízko, bral to tak, že mu bylo ublíženo, že si to nezasloužil. Žalobce byl zlomený a lidé, aniž by věděli, o co šlo, tak ho odsuzovali. Bylo jich málo, co se žalobcem udržovali kontakty, a bylo jimi z toho důvodu opovrhováno.

Svěděk V. [REDACTED] K. [REDACTED] při své svědecké výpovědi uvedl, že žalobce zná od roku [REDACTED] kdy se stal jeho nadřízeným v generálním štábu, bere ho jako schopného velitele a čestného chlapa. Když byl žalobce obviněn, tak svědek nepochyboval o tom, že je nevinen. Trestní stíhání mu výrazně ublížilo, měl značné finanční problémy, musel [REDACTED]

Svěděk I. [REDACTED] P. [REDACTED] při své svědecké výpovědi uvedl, že žalobce zná od roku [REDACTED] kdy k nim přišel do dispozice, což byl důsledek jeho trestního stíhání, které nesl velmi těžce. Informace o žalobci se roznesly mezi kolegy a pohled na něho byl spíše přes prsty. Žalobce se

zmínil o tom, že má zdravotní problémy a bylo to i na něm vidět, že se to promítlo do jeho zdravotního stavu.

Svěděk B [redacted] D [redacted] při své svědecké výpovědi uvedl, že žalobce zná asi [redacted] let, setkávali se spolu na generálním štábu, ale i u vzdušných sil. Perfektně si plnil pracovní povinnosti, byl přátelský a kolegiální, měl dobré vztahy i v rodině. Trestní stíhání ho velmi poškodilo, ať už profesně, kdy byla narušena jeho vojenská kariéra, svědek si myslí, že žalobce by byl nyní v generálské hodnosti. V rodině též došlo k [redacted] a [redacted]. Mělo to na něho také ekonomický dopad, neboť došlo ke snížení jeho finančního ohodnocení. Trestní stíhání a postavení žalobce mimo službu na něho mělo značný společenský dopad, v době zahájení trestního stíhání zastával velmi důležitou pozici, a pokud by nebyl trestně stíhán, tak by postupoval v kariérním žebříčku. Svědek nevěřil tomu, že by se žalobce něčeho takového dopustil, ale spousta lidí se se žalobcem nechtěla stýkat, jednak aby na ně nedopadl stín podezření, nebo se jednoduše báli.

Svěděk M [redacted] M [redacted] při své svědecké výpovědi uvedl, že žalobce zná asi od roku [redacted] oba jsou příslušníci Armády ČR, svědek pracuje ve [redacted] a žalobce vždy pomáhal tuto [redacted]. V armádě se o trestním stíhání žalobce povídalo, kde kdo o tom věděl. Svědek ještě s několika kamarády měli dojem, že se od žalobce všichni odtáhli, on však byl velmi čestný, a oni tomu, co se říkalo, nevěřili a snažili se se žalobcem udržovat kontakt. Žalobce nesl to obvinění a trestní stíhání těžce, působil jako depresivní člověk, nesmířil se s tím, co je proti němu vedeno, svědek se mu snažil pomáhat v psychologické oblasti. V roce [redacted], [redacted] celá tato kauza měla určitě na jeho rodinu velký vliv. V době trestního řízení byl žalobce v dispozici, což je místo, kde se dělá, co se mu nařídí, dělá se tam pouze administrativní práce a žalobce už nemohl pracovat na projektech, které měl rozpracované.

Svěděk L [redacted] K [redacted] při své svědecké výpovědi uvedl, že je [redacted] žalobce. Pro svědka to začalo domovní prohlídkou a prohlídkami jiných prostor, u kterých byl přítomen, bylo to pro něho dost nepříjemné. Žalobce byl sesazen ze své funkce, s penězi šel dolů a pro svědka to byl i jeden z důvodů, [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] O trestním stíhání žalobce se dozvědělo hodně lidí.

Svěděk V [redacted] K [redacted] při své svědecké výpovědi uvedl, že je [redacted] žalobce. Kariérní postup žalobce byl zastaven, byl dán do dispozice, v té době měl [redacted] nebylo to nic příjemného. Poté, co se tato věc začala medializovat, tak se to dozvěděli i ostatní lidé. R [redacted] [redacted]

Podle § 1 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci. Podle § 2 cit. zák. odpovědnosti za škodu podle tohoto zákona se nelze zprostit.

Podle § 5 zák. č. 82/1998 Sb. stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena a) rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, b) nesprávným úředním postupem.

Podle § 7 odst. 1 zák. č. 82/1998 Sb. právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím mají účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda.

Podle § 8 odst. 1 zák. č. 82/1998 Sb. nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.

Podle § 31a odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle odst. 2 téhož ustanovení zadostiučinění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo.

Soud posoudil předmětnou věc podle § 5 písm. a), § 7 odst. 1, § 8 odst. 1 a § 31a odst. 1, 2 zákona č. 82/1998 Sb., když se žalobce po žalované domáhá zaplacení zadostiučinění za nemajetkovou újmu ve výši 6,425.000,- Kč, která mu měla vzniknout nezákonným trestním stíháním vedeným u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 45T 6/2009. Žalobce u žalované svůj nárok na náhradu nemajetkové újmy uplatnil ve smyslu § 14 odst. 1, 3 zákona č. 82/1998 Sb., věc tak může být projednána před soudem (§ 15 odst. 2 zák. č. 82/1998 Sb.).

V řízení bylo prokázáno, že usneseními Policie České republiky, Útvar odhalování korupce a finanční kriminality, Služby kriminální policie a vyšetřování ze dne 10. 8. 2007, ČTS: OKFK-54/7-2007, ze dne 8. 4. 2008, č.j.: OKFK-120/TČ-2008-28 a ze dne 16. 5. 2008, č.j. OKFK-131/TČ-2008-28 bylo podle § 160 odst. 1 tr. řádu zahájeno trestní stíhání žalobce jako obviněného z trestného činu podvodu podle 250 odst. 1, 3 písm. b) trestního zákona (následně překvalifikováno na trestný čin porušování povinnosti při správě cizího majetku

podle § 255 odst. 1 trestního zákona) a z trestných činů porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1 a § 255 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákona. V řízení bylo dále prokázáno, že žalobce byl podle § 226 písm. b) trestního řádu zproštěn obžaloby rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 27. 3. 2013, č.j. 45T 6/2009-8716. Usnesení o zahájení trestního stíhání podle § 160 odst. 1 tr. řádu je nezákonným rozhodnutím ve smyslu § 8 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. v případě, kdy trestní stíhání neskončí pravomocným odsouzením (viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 31. 3. 2003, sp. zn. 25Cdo 1487/2001). V daném případě byl žalobce obžaloby zproštěn, čímž je dána odpovědnost žalované za nemajetkovou újmu vzniklou žalobci z titulu vydání nezákonného rozhodnutí dle § 31a odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb.

Soud se zabýval dále tím, zda je dostačujícím zadostiučiněním za nemajetkovou újmu způsobenou žalobci nezákonným rozhodnutím konstatování porušení práva nebo zda mu náleží zadostiučinění v penězích (§ 31a odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb.). Při stanovení formy či výše zadostiučinění soud vychází především z povahy trestní věci, z délky trestního řízení a následků způsobených trestním řízením v osobnostní sféře poškozeného, přičemž přihlédne i k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. Kritéria uvedená v § 31a odst. 3 zákona č. 82/1998 Sb. se nepoužijí, neboť se týkají výlučně stanovení odškodnění v případě nesprávného úředního postupu spočívajícího v porušení práva na projednání věci v přiměřené lhůtě (viz např. rozsudky Nejvyššího soudu ČR ze dne 27. 6. 2012, sp. zn. 30Cdo 2813/2011 nebo ze dne 21. 8. 2012, sp. zn. 30Cdo 2256/2011).

Žalobce byl nejprve od 10. 8. 2007 do 19. 10. 2007 stíhán, tj. 2 měsíce, pro podezření ze spáchání trestného činu podvodu spáchaného formou spolupachatelství podle § 9 odst. 2 k § 250 odst. 1, 3 písm. b) trestního zákona, za který bylo možné v případě vydání odsuzujícího rozsudku uložit žalobci trest odnětí svobody v trvání 2 – 8 let. Takto vysoký trest žalobci hrozil pouhé dva měsíce, neboť dne 19. 10. 2007 byla trestná činnost překvalifikována na trestný čin porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1 trestního zákona, za který by bylo možné uložit trest odnětí svobody v trvání 6 měsíců až 5 let, tedy trest podstatně nižší. Vzhledem k tomu, že žalobce byl do té doby bezúhonný a jeho podíl na trestné činnosti vedle hlavního obžalovaného a nakonec i odsouzeného plk. Ing. P. Š. byl zanedbatelný (v případě žalobce se jednalo o nedbalostní formu zavinění), mohl důvodně předpokládat, že v případě odsouzení by mu byl uložen trest při spodní hranici trestní sazby a podmíněný. Žalobce byl obžaloby zproštěn při prvním rozhodování soudu I. stupně dne 27. 3. 2013, rozsudek nabyt právní moci dne 19. 6. 2013. Tyto důvody, jakož i to, že žalobce byl stíhán na svobodě, svědčí pro závěr, že konstatování vydání nezákonného rozhodnutí je dostačující formou zadostiučinění za nemajetkovou újmu.

Délka trestního řízení, které trvalo od 13. 8. 2007 (kdy bylo žalobci doručeno usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 10. 8. 2007) do 19. 6. 2013, tj. 5 let a 10 měsíců, byla s ohledem na veškeré rozhodné skutečnosti zcela přiměřená (nejprve bylo prováděno vyšetřování policejním orgánem a následně byla věc projednávána u Městského soudu v Praze, jednou rozhodoval i Vrchní soud v Praze, avšak pouze o stížnosti proti rozhodnutí procesní povahy), věc byla poměrně složitá po skutkové i právní stránce (z tohoto důvodu

předseda soudu prodloužil lhůtu k nařízení hlavního líčení), když bylo prováděno velké množství listinných důkazů (soudy se musely též vypořádat s obsáhlými vnitřními předpisy Ministerstva obrany), byly prováděny domovní prohlídky a prohlídky jiných prostor, byla podávána odborná vyjádření a vypracovány znalecké posudky a bylo vyslýcháno větší množství svědků, tyto důkazy bylo nutné následně posoudit jednotlivě a též ve vzájemné souvislosti a učinit z nich správný skutkový závěr, průtahy v řízení nebyly zjištěny žádné). Následně se soud musel zabývat tím, který trestní zákoník na jednání obžalovaných aplikovat, který je pro ně příznivější. Průtahy v řízení nebyly zjištěny žádné. Ačkoliv délka řízení byla s ohledem na veškeré okolnosti případu přiměřená, žalobce byl vystaven stresu a nejistotě jak a kdy jeho trestní stíhání skončí po dobu téměř šesti let (na délce řízení se sám nijak nepodílel, s orgány činnými v trestním řízení spolupracoval, účastnil se všech hlavních líčení), navíc věc byla značně medializována téměř všemi celostátními deníky, jakož i veřejnoprávní televizní stanicí a rozhlasem, a bulvarizována jednou nejsledovanější soukromou televizní stanicí. Tyto skutečnosti svědčí pro přiznání zadostiučinění za nemajetkovou újmu v penězích, ačkoliv soud nemohl přehlédnout to, že žalobce po zproštění obžaloby odmítl nabídku od novináře, který nabídl žalobci, že o celé věci a o žalobci napíše a publikuje příběh v celostátním periodiku, což žalobce odmítl s odůvodněním, že nestojí o omluvu mezi inzeráty. Dle názoru soudu by právě omluva, ať již od státu nebo od médií, měla být pro poškozené tou největší satisfakcí za morální újmu, kterou odčinit penězi zpravidla není možné. S ohledem na toto odmítnutí žalobce již soud peněžité zadostiučinění za nemajetkovou újmu z důvodu medializace jeho trestního stíhání nezvyšoval.

Povaha trestné činnosti (trestný čin proti majetku), pro kterou byl žalobce stíhán, zpravidla nepůsobí přílišné společenské odsouzení stíhaného, jak by tomu mohlo být v případech trestního stíhání pro trestný čin proti životu a zdraví, proti svobodě a lidské důstojnosti nebo hrubě narušující občanské soužití, apod. V tomto případě byl však žalobce trestně stíhán pro skutek, kterého se měl dopustit (kdy se dílčích útoků skutečně dopustil, neboť podepsal jako příkazce operace, ve kterých potvrdil, že tato operace byla prověřena ve smyslu zákonných ustanovení, ačkoliv tomu tak nebylo, jak vyplývá z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. 3. 2013, č.j. 45T 6/2009-8716) při výkonu své profese vojáka z povolání, kdy jeho trestní stíhání bylo výrazným způsobem medializováno.

Každé trestní řízení negativně ovlivňuje osobní život trestně stíhaného, na kterého je sice do okamžiku právní moci meritorního rozhodnutí třeba pohlížet jako na nevinného, avšak samotný fakt trestního stíhání je zátěží pro každého obviněného (nález Ústavního soudu ze dne 31. 3. 2005, sp. zn. I. ÚS 554/04). Již samotné trestní stíhání výrazně zasahuje do soukromého a osobního života jednotlivce, do jeho cti a dobré pověsti, a to tím spíše, jedná-li se o obvinění „liché“, což je posléze pravomocně stvrzeno zprošťujícím rozsudkem soudu, podle něhož se skutek, z něhož byl jednotlivce obviněn a obžalován, nestal, případně nebyl trestným činem (nález Ústavního soudu ze dne 17. 6. 2008, sp. zn. II. ÚS 590/08). Forma a případná výše zadostiučinění nesmí být v rozporu s obecně sdílenou představou spravedlnosti, tj. její přiznání je nad rámec konstatování porušení práva namísto pouze tehdy, jestliže by se z hlediska obecné slušnosti poškozenému satisfakce skutečně mělo dostat (viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 27. 6. 2012, sp. zn. 30Cdo 2813/2011).

Trestní stíhání žalobce zasáhlo zejména v jeho profesním a rodinném životě. Všichni vyslechnutí svědkové, o jejichž věrohodnosti nemá soud důvod pochybovat, shodně vypověděli, a jejich výpovědi byly podpořeny i listinnými důkazy, že z důvodu trestního stíhání byl žalobce dán do dispozice, kde nemohl dokončit započaté projekty, nadále jednat s mezinárodními partnery, mohl plnit jen jednoduché úkoly, nemohl pokračovat v kariérním růstu a byla mu vyplácena pouze [REDACTED] % složka platu bez nároku na odměny. Svědek O [REDACTED] D [REDACTED] uvedl, že dispozice znamená krácení platu a žádné odměny, je to likvidace kariéry schopného důstojníka a v armádě je to v podstatě ortel smrti. Svědek J [REDACTED] B [REDACTED] uvedl, že když je někdo dán do dispozice, tak to má na vojáka z povolání obrovský dopad, a to nejenom do jeho kariérního, ale i osobního života, pobírá se tam asi pouze [REDACTED] % příjmů. Svědek B [REDACTED] D [REDACTED] uvedl, že trestní stíhání žalobce velmi poškodilo, ať už profesně, kdy byla narušena jeho vojenská kariéra, žalobce by nyní pravděpodobně byl v generálské hodnosti, ale mělo to na něho také ekonomický dopad, neboť došlo ke snížení jeho finančního ohodnocení. Svědek J [REDACTED] D [REDACTED] uvedl, že trestní stíhání žalobce poškodilo jako vojáka plukovníka, měl vysoké ambice a měl, jak se říká, našlápnuto. Všichni svědkové se shodli na tom, že žalobce je čestný a pracovitý člověk, perfektně si plnil pracovní povinnosti, byl přátelský, kolegiální, měl dobré vztahy i v rodině. Svědkové též shodně vypověděli, že po zahájení trestního stíhání se žalobce [REDACTED], v armádě se od něho téměř všichni odvrátili, [REDACTED]. Listinnými důkazy a výsledkem [REDACTED] I [REDACTED] K [REDACTED] bylo prokázáno, že žalobce v průběhu trestního stíhání, kdy pobíral pouze polovinu svého původního platu, neměl dostatek finančních prostředků na zabezpečení rodiny, proto [REDACTED]. Svědek L [REDACTED] K [REDACTED] též uvedl, že [REDACTED] svědek V [REDACTED] K [REDACTED] uvedl, že žalobci [REDACTED]. Ačkoliv nebyla bezpečně prokázána přímá příčinná souvislost mezi [REDACTED] žalobce a jeho trestním stíháním, ani jeho nejmenování generálem, lze důvodně usuzovat, že trestní stíhání bylo jistě jednou z více různých příčin. Naopak nebyla prokázána příčinná souvislost mezi [REDACTED] a trestním stíháním žalobce. Stres má jistě negativní vliv na zdraví člověka, nicméně přímá souvislost [REDACTED].

Pro výše uvedené skutečnosti dospěl soud k závěru, že konstatování nezákonnosti trestního stíhání není dostačujícím zadostiučiněním za nemajetkovou újmu vzniklou žalobci vydáním nezákonného rozhodnutí, a to zejména s ohledem na zásahy do jeho profesního a rodinného života, proto má shodně se žalovanou za to, že je na místě přiznat zadostiučinění v penězích. Žalobce se domáhá náhrady nemajetkové újmy ve výši 6,425.000,- Kč. Tato částka se však zcela vymyká rozhodovací praxi českých soudů v obdobných případech a ani nemá jakoukoliv oporu v provedeném dokazování. V obdobných případech (obdobná délka trestního řízení, obdobná hrozba trestu, stíhání poškozeného na svobodě, obdobné zásahy do osobnostní sféry poškozeného) je soudy v České republice přiznáváno zadostiučinění v řádech desetitísiců až sta tisíc korun českých. Žalobce byl sice zasažen ve svém profesním životě, nicméně nelze přehlédnout to, že se již v [REDACTED] vrátil na své původní místo a že rozdíl

v příjmu, který pobíral po dobu své dispozice, a který by jinak pobíral, mu byl již doplacen. Trestní stíhání tak neznamenalo konec profesního života či kariérního růstu žalobce v armádě, spíše jeho pozastavení. Není také vyloučeno, že žalobce bude generálem v budoucnu jmenován.

Pro výše uvedené skutečnosti dospěl soud k závěru, že přiměřeným zadostiučiněním za nemajetkovou újmu je částka [REDAKCE] Kč. Vzhledem k tomu, že žalovaná žalobci již zaplatila částku [REDAKCE] Kč, uložil soud žalované povinnost zaplatit žalobci [REDAKCE] Kč, včetně požadovaného zákonného úroku z prodlení, který je odůvodněn § 1968 odst. 1 věty první a § 1970 zák. č. 89/2012 Sb. a § 2 nařízení vlády č. 351/2013 Sb. (viz stanovisko občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu České republiky ze dne 13. 4. 2011, sp. zn. Cpjn 206/2010, dle kterého má poškozený právo na úrok z prodlení ode dne následujícího po uplynutí lhůty šesti měsíců poté, kdy nárok na náhradu přiměřeného zadostiučinění uplatnil postupem podle § 14 zákona č. 82/1998 Sb.). Žalobce svůj nárok na náhradu nemajetkové újmy uplatnil u žalované dne 6. 9. 2013, šestiměsíční lhůta uplynula dne 6. 3. 2014, v prodlení tak byla od 7. 3. 2014. Lhůtu k plnění stanovil soud odlišně od § 160 odst. 1 o.s.ř. z důvodu nemožnosti rychlejšího provedení platby z technických důvodů (výrok I.).

Ve zbývající části, kterou se žalobce po žalované domáhal zaplacení 6,300.000,- Kč s 8,05 % úrokem z prodlení p.a. z této částky od 7. 3. 2014 do zaplacení, soud žalobu jako nedůvodnou zamítl (výrok II.).

Pouze pro úplnost soud dodává, že ačkoliv žalobce ve své žalobě jednotlivé nároky na náhradu nemajetkové újmy rozdělil (3,000.000,- Kč za poškození dobré pověsti žalobce profesní na národní i mezinárodní úrovni a za zničení kariéry v armádě, 1,000.000,- Kč za poškození osobní pověsti žalobce a jeho rodinných příslušníků, 1,000.000,- Kč za strádání rodiny, pocity viny a osobního selhání, 1,500.000,- Kč za zhoršení zdravotního stavu žalobce a jeho rodinných příslušníků), soud vycházel z toho, že předmětem řízení je jeden nárok na náhradu nemajetkové újmy, která vznikla žalobci ve všech sférách jeho života z titulu nezákonného trestního stíhání.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 3 o.s.ř. za použití § 151 odst. 1 o.s.ř., podle něhož i když měl účastník ve věci úspěch jen částečný, může mu soud přiznat plnou náhradu nákladů řízení, měl-li neúspěch v poměrně nepatrné části nebo záviselo-li rozhodnutí o výši plnění na znaleckém posudku nebo na úvaze soudu. V souzeném případě záviselo rozhodnutí o výši plnění na úvaze soudu, proto soud přiznal žalobci náhradu nákladů řízení v plné výši, a to za náklady právního zastoupení částku 35.150,50 Kč, která sestává z 8 účelně vynaložených úkonů právní služby po 3.100,- Kč a z 1 úkonu právní služby po 1.550,- Kč (příprava a převzetí zastoupení, podání žaloby soudu, částečné zpětvzetí žaloby, účast na jednání před soudem dne 26. 10. 2015 od 13:00 hod. do 15:15 hod., dne 26. 1. 2016 od 9:00 hod. do 11:15 hod., dne 4. 4. 2016 a při vyhlášení rozsudku dne 13. 4. 2016 ve smyslu § 6 odst. 1, § 7, § 9 odst. 4 písm. a) a § 11 odst. 1 písm. a), d), g), odst. 2 písm. f) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen „AT“), 9 režijních

paušálů po 300,- Kč podle § 13 odst. 1, 3 AT a 21 % DPH ve výši 6.100,50 Kč. Jejich zaplacení uložil neúspěšné žalované ve lhůtě patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku (odlišně od § 160 odst. 1 o.s.ř. z důvodu nemožnosti rychlejšího provedení platby z technických důvodů), k rukám zástupkyně žalobce dle § 149 odst. 1 o.s.ř. (výrok III.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do patnácti dnů ode dne jeho doručení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí (exekuci).

V Praze dne 13. dubna 2016

Mgr. Markéta Jirásková, v. r.
soudkyně

Za správnost vyhotovení:
Bc. Hana Novotná